71STE JAARGANG No. 8991 DONDERDAG 1 APRIL 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

AMERIKA PAREERT SOVJET-MANOEUVRE

Russisch voorstel tot toetreding Navo door Ver. Staten van de hand gewezen

Listigheid om binnen muren van het Westen te komen

Londen. — De Verenigde Staten hebben een Russisch aanbod om te spreken over de toetreding van Rusland tot de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) en de mogelijkheid van toetreding van de Verenigde Staten tot een defensie-bondgenootschap voor geheel Europa verworpen. In een verklaring van het State Department wordt het Russische voorstel een „manoeuvre om de veiligheid van het Westen te ondermijnen" genoemd.

Het Russische aanbod om toe te treden tot de NAVO was vervat in een nota, die Molotov gisteren heeft overhandigd aan de ambassadeurs van de drie Grote Westelijke landen.

Over de NAVO wordt in deze nota gezegd: Het is volkomen duidelijk, dat de NAVO haar agressieve karakter zou kunnen verliezen wanneer alle grote mogendheden, die deel uit hebben gemaakt van de coalitie tegen Hitler, er lid van zouden zijn.

Over een Europees bondgenootschap wordt van Russische zijde gezegd: Zulk een samenwerking tussen alle Europese staten zowel klein als groot onverschillig, welke sociale orde zij hebbij, zou de rampzalige oorlogen kunnen voorkomen, die periodiek over Europa komen.

In de Amerikaanse verwerping van het voorstel, die minister Dulles heeft helpen opstellen, wordt gezegd: Het Russische voorstel wekt geen vertrouwen gezien het feit, dat Rusland een aantal volkeren voortdurend in zijn ijzeren greep houdt. Het is een manoeuvre om binnen de muren van het Westen te komen, teneinde zijn veiligheid te ondermijnen.

Het is de eerste keer, dat Rusland officieel het toetreden tot het Atlantisch Pact voorstelt, maar een Europees bondgenootschap is al eerder voorgesteld, namelijk door Molotov op de conferentie te Berlijn. Drie Amerikaanse senatoren zagen de Russische stap als een nieuwe poging om het EVG-verdrag te blokkeren. Een hunner zeide: Het defensie-programma van het Westen schijnt op de zenuwen van Rusland te werken.

Functionarissen van het Franse ministerie van buitenlandse zaken noemden het voorstel een verrassing en op het eerste gezicht „heel belangrijk". De New York Times spreekt van een Aprilmop.

Huishoudster van Hitler wint proces

Beieren moet souvenirs teruggeven

De voormalige huishoudster van Hitler, Anni Winter, heeft voor het Landgericht te München een proces gewonnen tegen de staat Beieren over de eigendom van enkele „Hitler-souvenirs". Direct na de oorlog heeft het openbaar ministerie te München een aantal voorwerpen in beslag genomen, die in het bezit waren van de vroegere huishoudster. Het Landgericht heeft nu uitgemaakt, dat deze confiscatie gedeeltelijk ten onrechte is geschied, dat Beieren een aantal van bedoelde voorwerpen moet teruggeven en dat vier vijfde van de proceskosten voor rekening van Beieren zullen komen.

Het gaat hier om vijf exemplaren van „Mein Kampf", een boek over de oorlog in Polen met een Kerstwens van Hitler, een leren documentenmap en drie aquarellen, die Hitler tijdens de eerste wereldoorlog heeft geschilderd. Deze voorwerpen krijgt Anni Winter terug. Tien felicitatiekaarten met de handtekening van Hitler, tien tekeningen, een portret van Hitler met zijn handtekening en drie oude partij-insignes met Hitlers naam er in gegraveerd blijven in Beiers bezit.

Terug van zijn reis naar de States arriveerde Z.K.H. Prins Bernhard met een Superconnie van de K.L.M. op Schiphol, waar hij hartelijk begroet werd door H.M. de Koningin. De Prins had veel te vertellen, waarbij minister Staf tot de geïnteresseerde toehoorders behoorde.

Het bezoek der Antillianen aan de Utrechtse Jaarbeurs

Utrecht. — Gisteren in het middaguur is een gezelschap Antillianen op de Jaarbeurs aangekomen. Dinsdagavond werden zij op Schiphol ontvangen door het hoofd buitenlandse dienst van de Jaarbeurs, dr W. van Roijen. Gisteren werd hun een officieel welkom toegeroepen door de voorzitter van de raad van beheer, mr W. H. Fockema Andreae bij hun aankomst in de buitenlandse club. Hij zeide, dat de Jaarbeurs reeds lang naar een bezoek uit de Antillen had uitgezien. Wat Holland heeft te bieden op het gebied van handel, industrie, grote werken en dienstverlening, kan volgens hem het best getoond worden ter gelegenheid van deze voorjaarsbeurs, die de grootste beurs tot heden is. En wat het overige betreft, is de Jaarbeurs een uitstekend intermediair door de schakels, die haar verbinden met het Nederlandse bedrijfsleven. De Jaarbeurs zal trachten dit bezoek zo vruchtdragend mogelijk te doen zijn. Zij zal ook nu weer vele gasten ontvangen, doch de Antillianen staan genoteerd als gasten met drie sterren, aldus de heer Fockema Andreae.

De heer Richard Henriquez zeide in zijn dankwoord, het als een groot voorrecht te beschouwen dit bezoek te kunnen afleggen. Hij zag in het bezoek een eerste stap ter bevordering van een goodwill tussen Hollandse exporteurs en importeurs in de Antillen en Suriname. Hij en zijn medegasten zullen na hun terugkeer met meer kennis kunnen vertellen over hetgeen Nederland voor uitvoer naar de West te bieden heeft. De heer Whitfield zal dat doen voor wat Aruba betreft.

De heer Henriquez stelde vele vragen van de gasten in het vooruitzicht en nodigde de Jaarbeurs uit ook zoveel mogelijk vragen te stellen. „Wij voelen hier te zijn tot de verdediging van een goede Nederlandse zaak, te weten de bevordering van de export van het Nederlandse product naar de West.

De oud-directeur van de Jaarbeurs, mr J. Milius, thans gedelegeerd lid van de raad van beheer, lichtte de gasten bij een rondgang door het terrein Vreeburg voor.

In Esplanada werd de lunch gebruikt, waarna het terrein aan de Croeselaan, waar het technische deel van de beurs gelegen is, werd bezocht.

Over de mogelijkheden van de Bernhardhal, de grootste hal van West-Europa, toonden de gasten zich vol lof.

Verwarde situatie rondom de vesting van Dien Bien Phoe

Elke halve minuut vliegt Helldiver naar strijdtoneel

Saigon. — Na een rustpoos van 19 dagen hebben de Vietminh strijdkrachten in de nacht van Dinsdag op Woensdag wederom een grootscheepse aanval op Dien Bien Phoe ingezet, zoals gisteren al gemeld. Uit nadere berichten blijkt, dat zij er in slaagden zes steunpunten van de Fransen te veroveren, waarvan er echter drie later weer werden teruggegeven.

— De strijd heeft gisteren de gehele dag doorgewoed en de situatie is op het ogenblik nog steeds verward. De toestand schijnt voor de Fransen wel gunstiger te zijn geworden, doch is nog steeds critiek. De op de Vietminh heroverde stellingen kunnen slechts door hardnekkige verdediging behouden blijven.

De bevoorrading van de verdedigers van Dien Bien Phoe is moeilijk, omdat de vliegtuigen in de eerste plaats gebruikt moeten worden om de troepen der opstandelingen te bombarderen. Alle beschikbare Franse-Van de grote Noord-Tonkinese luchtvliegtuigen zyn in de strijd geworpen. haven Haiphong wordt een voortdurende „veerdienst" door de lucht gehouden met Helldivers, privateerts, B-26 bommenwerpers, Dakota's en Packets, die de vijand bestoken met raketten, brisant- en napalmbommen.

De bemanning van de vliegtuigen vliegen driemaal daags heen en weer tussen Haiphong en het slagveld. Elke halve minuut vertrekt een Helldiver naar het strijdtoneel.

Naar verluidt zal de Franse regering binnenkort de commandant van Bien Dien Phoe, kolonel de Castris, bevorderen tot generaalmajoor. De Franse menen dat de Vietminh in deze ronde alles op alles zetten.

Men meent in politieke kringen in Saigon dat de verovering van Bien Dien Phoe geen grote strategische waarde heeft en dat dit dan ook niet het hoofddoel van de rebellen is, maar dat het veroveren van deze sterkte wel het moreel van de Franse Unietroepen zou kunnen fnuiken op een critiek moment van de oorlog in Vietnam.

Kracht van H-bom was dubbel zo groot als werd verwacht

Washington. — De voorzitter van de Amerikaanse commissie voor de atoomenergie Strauss, heeft gisteren gezegd, dat de kracht van de recente waterstofbom-ontploffingen dubbel zo groot was als men aanvankelijk verwachtte. Hij zeide echter dat er geen sprake van was, dat men de contrôle over de ontploffingen had verloren.

Over de proefnemingen van 1 Maart zouden volgens Strauss overdreven en foutieve berichten zijn verspreid. Het is onmogelijk — zo zeide hij — dat een der ontploffingen van de huidige serie proefnemingen in de Stille Oceaan de autoriteiten uit de hand loopt. Overigens waren vergissingen bij het berekenen van de kracht der ontploffingen „niet onverenigbaar met een geheel nieuw wapen" — aldus Strauss.

Fabriek te koop

Met ingang van 28 April kan men bij het Amerikaanse ministerie van Financiën een volledige staalfabriek kopen. Minister Humphrey wacht op inschrijvingen, heeft hij gisteren verteld.

De installaties voor deze fabriek werden door Tsjechoslowakije besteld, voordat de communistische staatsgreep daar had plaats gevonden. De Tsjechen betaalden 16 millioen dollar, maar de fabriek kwam pas klaar, toen de communisten naar de macht hadden gegrepen en de export van strategisch belangrijke goederen naar communistische landen verboden was. De fabrieksinstallaties zullen nu worden geveild door het ministerie van Financiën en de opbrengst zal bij Amerikaanse banken worden gedeponeerd, want ook het overmaken van geld is verboden. (AP)

Yolande Pompey (Trinidad) behaalde in een weinig interessante partij een puntenoverwinning op de vroegere Italiaanse halfzwaargewichtkampioen Ivano Fontana.

Tweede atoom-duikboot weldra op stapel

Washington. — Schout bij Nacht Manseau, waarnemend hoofd van het bureau voor schepen, heeft medegedeeld aan de commissie voor de strijdkrachten van het Congres dat de Amerikaanse Marine dit jaar wil beginnen met de bouw van een tweede atoom-duikboot; een derde vliegdekschip van 65.000 ton en van 28 kleinere schepen.

Volgens Manseau zou de eerste atoomduikboot, de „Nautilus", zeer spoedig gereed moeten zijn.

„Gebrek aan discipline"

Maarschalk Juin van verschillende functies ontheven

Parijs. — De Franse regering heeft hedenochtend vroeg bekend gemaakt dat maarschalk Juin is ontheven van zijn functies als vice-voorzitter van de Hoge Raad der Strijdkrachten en permanent adviseur van de Franse regering inzake de nationale verdediging, wegens „gebrek aan militaire discipline".

Dit gebrek had hij getoond door zonder toestemming dezer dagen te Auxerre een rede te houden, waarin hij de instelling van een Europees leger aanviel. Gisteravond werd hij daarvoor ontboden bij premier Laniel en minister Pleven, minister van defensie. Terwijl dezen op hem zaten te wachten, hield Juin echter een soortgelijke redevoering in plaats van te komen. De regering reageerde hierop met bovengenoemde maatregelen.

Op de vraag of dit ontslag uit genoemde functies ook invloed zal hebben op Juins positie van opperbevelhebber van de NAVO-strijdkrachten in Midden-Europa, zeide een woordvoerder van de Franse regering, dat dit zou moeten worden besproken in NAVO-verband.

Nederl. elftal tegen Belgie

's-Gravenhage. — Het Nederlands elftal, dat Zondag tegen België uitkomt, is als volgt samengesteld:

Doel: Steiger (P.S.V.); achter: Odenthal (Haarlem) en Tebak (Eindhoven); midden: Klaassens (V.V.V.), Terlouw (Sparta) en Biesbrouck (R.C.H.); voor: Overbeke (Dosko), Van Beurden (BVV), Michels (Ajax), Bennaars (Dosko) en Gruyzen (Sittardia). Reserves: De Rijk (M.O.C.), Boskamp (Ajax), Van der Hoek (Feyenoord), Van Schijndel (S.V.V.) en Heyster (Hermes/D.V.S.).

Afgeluisterde telefoongesprekken als bewijsmateriaal

Washington. — De juridische commissie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden keurden gisteren een wetsontwerp goed dat de federale rechtbanken veroorlooft om bewijsmateriaal, verkregen door het afluisteren van telefoongesprekken, te aanvaarden voor gevallen waarbij de nationale veiligheid in geding is.

Internationaal gesprekcentrum

Ruim een half jaar geleden heeft de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Dulles, te Boston in een redevoering verklaard dat de V.N. niet goed functionneren „omdat samengewerkt moet worden met een natie die gedomineerd wordt door een internationale partij die de wereld wil overheren". In zekere zin had Dulles gelijk toen hij dit constateerde, en laatstelijk heeft de vooraanstaande Britse diplomaat Sir Gladwyn Jebb te Londen gezegd dat de Veiligheidsraad van de V.N. als werktuig om agressie tegen te gaan geen nut heeft. Toch lopen de opvattingen van het State Department en het Foreign Office over de betekenis van de Verenigde Naties enigszins uiteen. In Washington heeft men, sinds het uitbreken van de koude oorlog, de neiging de negen jaar geleden te San Francisco gestichte nieuwe volkenbond te onderschatten. In Londen geeft men daarentegen blijk van meer begrip voor het wezenlijk bestaansrecht dat de V.N. ook nu nog heeft. Ofschoon er al spoedig na de oprichting van deze internationale organisatie een breuk ontstond tussen de communistische en de niet-communistische landen, heeft de V.N. de laatste tijd toch een belangrijke rol gespeeld in de wereldpolitiek. Wel is het karakter van deze volkenbond veranderd. Sir Gladwyn heeft er terecht op gewezen dat er een accent-verschuiving heeft plaatsgevonden binnen de V.N.. Inplaats van de Veiligheidsraad is nu de Algemene Vergadering op de voorgrond gekomen. De taak om aan gewapende aanvallen weerstand te bieden blijkt beter vervuld te kunnen worden door een instelling als b.v. de NATO, dan door de Veiligheidsraad. De Veiligheidsraad kan zich nog slechts met enige kans op succes bezighouden met geschillen waarbij de belangen van de grote mogendheden niet op het spel staan. De Algemene Vergadering kan echter belangrijker werk verrichten, en deze assemblee heeft de laatste jaren dan ook al goede resultaten weten te boeken. De Veiligheidsraad heeft slechts een klein aantal leden en de veto-bepalingen hebben de raad — door het optreden van het permanente lid Rusland — steeds weer tot machteloosheid gedoemd. Maar de Algemene Vergadering, waarin alle V.N.-landen zijn vertegenwoordigd, is nog steeds het unieke wereldforum dat men er in 1945 van heeft gemaakt. Hier kunnen Oost en West elkaar ontmoeten. Hier worden de internationale spanningen met woorden, inplaats van met wapens, uitgevoerd. Sir Gladwyn, die zelf vier jaar lang zijn land in de V.N. heeft vertegenwoordigd tot hij onlangs tot ambassadeur in Parijs werd benoemd, heeft er dan ook op gewezen dat de vreedzame regeling van de grote conflicten in de wereld als de voornaamste taak van de V.N. moest worden beschouwd en dat de algemene vergadering op dit terrein grote mogelijkheden bood.

De V.N. zouden maar weinig zin hebben als men de communistische mogendheden zou uitbannen of blijvend weren. Toen Sir Gladwyn in zijn pleidooi verklaarde dat het lidmaatschap van de V.N. niet gezien moest worden als „een soort prijs voor een brave jongen," dacht hij kennelijk aan de Amerikanen die inderdaad van mening schijnen te zijn dat toelating tot de V.N. min of meer verdiend moet worden. In Washington is men dan ook — vooral sinds de Koreaanse oorlog — fel gekant tegen het eventueel opnemen van Rood-China. Engeland beseft daarentegen dat het bewind van Mao Tse Tung op de duur niet genegeerd kan worden en dat vertegenwoordigers van Peking tenslotte in New York als wettige Chinese afgevaardigden zullen moeten worden ontvangen, al staat men niet sympathiek tegenover het regime dat zij representeren. Dit reële standpunt wordt gedeeld door de secretaris-generaal van de V.N. Hammarskjöld, die gezegd heeft dat de Verenigde Naties geen wereldorganisatie kunnen worden als de voornaamste machtscentra er niet in vertegenwoordigd zijn. Maar op dezelfde dag is door de eerste Amerikaanse V.N.-gedelegeerde, Cabot Lodge, nog eens scherp tegen de eventuele erkenning van rood-China geageerd.

Het is intussen al weer 4½ jaar geleden dat de „Chinese volksrepubliek" ontstond en ofschoon Amerika zich bereid heeft verklaard te Genéve met rood-China te onderhandelen, blijven de Verenigde Staten nog steeds het Nationalistische bewind op Formosa als de enige wettige Chinese regering beschouwen. Engeland heeft evenwel al in 1950 diplomatieke betrekkingen met de communistische autoriteiten in Peking aangeknoopt. Over de kwestie China zullen Washington en Londen het wel niet spoedig eens zijn en zo hebben de regeringen van Amerika en Engeland in het algemeen een enigszins afwijkende visie op de betekenis van de V.N. als internationaal gesprekcentrum.

Dagblad-eigenaar in Argentinie vrijgelaten

Buenos Aires. — David Michel Torino, een der leiders van de radicale oppositiepartij in Argentinië en eigenaar van het dagblad „Il Intransigente" is in vrijheid gesteld nadat hij drie jaren in de gevangenis had doorgebracht wegens „belediging van de *uitvoerende macht*"

Student vond radio-actieve cobalt

Adelaide. — Een 18-jarige Australische student, Clement Brian Tonkin, heeft te Adelaide op straat een cylinder met radio-actieve cobalt gevonden, die een verpleegster kort tevoren had verloren.

Hij zal worden onderzocht om te zien, of hij nadelige gevolgen zal ondervinden van het feit, dat hij de cylinder korte tijd in zijn borstzak heeft gedragen. Hoewel de cylinder in een beschermend omhulsel zat, wordt het niet onmogelijk geacht, dat Tonkin over een week of twee een, overigens niet ernstige brandwond, op zijn borst zal krijgen.

Het verlies van het cobalt veroorzaakte veel opschudding, vooral omdat men aanvankelijk dacht, dat de cylinder uit zijn beschermende loden buis, was gevallen. Via de radio werd onmiddellijk een waarschuwing uitgezonden, dat de vinder in gevaar verkeerde.

De student, die het voorwerp vond, stak het eerst in zijn borstzak en later in zijn actentas. Thuis gekomen hoorde hij pas, wat hij had gevonden.

De cylinder behoorde tot de voorraad radio-actieve cobalt, die het ziekenhuis van Adelaide van het Britse atoomcentrum Harwell heeft gekocht.

Parlementsleden eisen contrôle op atoomenergie

Londen. — Ongeveer honderd leden van de Labour-fractie hebben een motie getekend, waarin van de regering geëist wordt stappen te nemen ter verhindering van de ontploffing van nieuwe waterstofbommen. De motie bevat het voorstel om atoomwapens te verbieden en zegt, dat Engeland, de Verenigde Staten, Rusland, Frankrijk en communistisch China voorstellen moeten doen voor toezicht op de atoomenergie en een geleidelijke beperking der bewapeningsuitgaven.

Uit Tokio wordt gemeld, dat alle partijen van de Japanse Rijksdag met een socialistisch initiatief hebben ingestemd om voor het einde van deze maand een motie aan te nemen, waarin internationale contrôle op atoomenergie wordt geëist.

Rome. — De Italiaanse musicus Willy Ferrero, die als zesjarige knaap in het theater Constanzi te Rome als wonderkind een opera dirigeerde en twee jaar later het keizerlijke orkest van tsaar Nikolaas van Rusland leidde, is op 48-jarige leeftijd overleden.

Londen. — Randolph Turpin heeft de Zweedse middengewicht kampioen Olle Bengston in een gevecht over tien ronden te Londen op punten verslagen.

„Meisje op fiets" is een beeldhouwwerk van de Engelse Beeldhouwer Christopher Anderson, dat behalve van vakmanschap ook getuigt van een technisch inzicht, waarmee de kunstenaar een verantwoord geheel wist te scheppen. Het wordt tentoongesteld op de zomerexpositie in de Koninklijke Academie te Londen.

LAATSTE NIEUWS

„Missouri" in reserve

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van oorlog heeft besloten het slagschip „Missouri" in reserve te plaatsen. Op dit schip tekenden de Japanners hun overgave op 2 September 1945. Men verwacht een zelfde beslissing voor de slagschepen „Wisconsin" en „New Jersey" van dezelfde klasse.

Recht tot het Hart

— Zorg weegt een ons of een ton; het hangt er maar van af hoe wij haar dragen.

Oorlogsgewonde beleefde sensatie van zijn leven

Perth. — Een oorlogsgewonde, die verpleegd wordt in een hospitaal te Perth in West-Australië, heeft vanmorgen de sensatie van zijn leven gehad. Terwijl hij stond te wachten op de komst van Koningin Elizabeth en Hertog Philip raakte hij in gesprek met een „charmante jonge vrouw, zoals hij later vertelde. „Ik dacht dat het de vrouw van een der artsen was en wij spraken zo maar over koetjes en kalfjes", vertelde hij later. Wie schetst zijn verbazing toen hij hoorde, dat de plannen veranderd waren en dat de koningin, toen hij zo gezellig stond te babbelen en intussen uitkeek naar de Koninklijke auto, zijn gesprekspartner was?

Het Britse troepentransportschip de „Empire Windrush" was als een brandende drijvende fakkel, toen deze luchtopname van het ontredderde schip gemaakt werd.

Leica M-III, technische sensatie van het jaar

Willemstad. — Met trots kon de heer H. Kleinman, manager van „Foto Ideaal" ons mededelen, dat de Leica de grootste sensatie zal brengen op de Photokina, die vandaag in Keulen zal worden geopend. Tegelijk met deze publicatie zal gewag worden gemaakt van de revolutionnaire nieuwe Leica M-III, met de grootste zorgvuldigheid heeft de fa. Leitz, de constructeur van de fameuze Leica, haar nieuwste creatie geheim weten te houden, aldus de heer Kleinman, die er op wees, dat de nieuwe ingenieuze constructie van de Leica een ieder heeft verbaasd.

De heer Kleinman legde met technische deskundigheid de nieuwe constructie uit van de nieuwe Leica, die zeker in aantrekkelijkheid heeft gewonnen.

De lenzen verschijnen voortaan in bajonet-sluiting, de verwisselbare optiek blijft natuurlijk bewaard. De tot nu toe in de handel gebrachte lenzen met schroefdraad, kunnen via een bajonet-loopring ook op de nieuwe Leica worden gebruikt.

De achterwand is open-klapbaar, de Leica wordt dus niet meer met de deksel afgesloten. Het inzetten van de film wordt dus nog eenvoudiger, men kan nu ook twee casettes gebruiken, zodat men van de ene film kan overspringen op een andere, zwart-wit en kleuren dus door elkaar gebruiken.

Als derde bijzonderheid vermelden wij, dat het transport met een sneltransporthandle geschiedt, het filmbeeld wordt dus één beeld verder getransporteerd — per ongeluk kan men dus nooit een dubbele belichting maken — en de sluiter wordt tevens gespannen.

Het telwerk is vol-automatisch, m.a.w., indien de film is doorgedraaid en men opent de camera, dan springt het telwerk automatisch op 0.

Verbazingwekkend is het systeem van de zoeker en de gekoppelde automatische parallax correctie. De zoeker geeft nl. een automatische beeldbegrenzing voor de lenzen met de brandpuntsafstanden 50, 90 en 135 mm., minder technisch geformuleerd wil dat zeggen, dat wanneer men een andere lens gebruikt, automatisch de beeldbegrenzing in de zoeker wordt aangegeven. de tweede technische bijzonderheid is wel, dat de parallax opgeheven wordt. De parallax-opheffing is nl. gekoppeld aan de lens, welke men gebruikt. De tijden gaan tot 1/1000 sec., maar deze zijn in één knop verenigd. het is dus niet meer zo, dat de langzame en de snellere tijden van elkaar gescheiden zijn. Bovendien behoeft men de knop niet meer op te lichten, de instelling geschiedt middels een click-systeem.

Voorts heeft de nieuwe Leica wel een zeer bijzonder ingenieuze vinding toegepast, nl. de automatische tijden- en diafragma-koppeling. Wij mogen hierbij wel even stilstaan.

Boven op de Leica is bevestigd een afneembare belichtingsmeter, merk Metraphot. Zodra de naald uitslaat kan men de diverse tijden en de daarmede in overeenstemming zijnde diafragma's aflezen.

Zodra men de schaal van de belichtingsmeter draait naar de gewenste tijd, kan men dus aflezen de daarmede in overeenstemming zijnde diafragmawaarde, maar tegelijkertijd wordt de instelknop op die tijd ingesteld. Men behoeft dus alleen maar op de lens de diafragma-waarde aan te brengen en men is klaar.

Tenslotte heeft de Leica M-III een ingebouwde selftimer, de rest is hetzelfde gebleven, dus spleetsluiter, vol gesynchroniseerd voor alle typen van flash en electronic, verwisselbare optiek, prima afwerking en degelijkheid van constructie en betrouwbaarheid van werking, welke mogelijk werd door de jarenlange ervaring van de Leitz-fabrieken op het gebied van de kleinbeeld-camera-constructie.

De fa Kusters, vertegenwoordiger van Leitz, kunnen wij van harte geluk wensen met deze nieuwe creatie. Zodra de nieuwe Leica is gearriveerd, komen wij er nog nader op terug. Voorts verwijzen wij verder naar de elders in dit blad voorkomende advertentie, alsmede wijzen wij belanghebbenden er op, dat de Leica F-modellen alle zullen utkomen met de ingebouwde selftimer, terwijl de II-f ook uitgerust zal worden met de 1/1000 seconde, echter zónder de langzame tijden.

Oud-gediende keerde terug

Willemstad. — De KLM deelt ons mede, dat een van haar oudgediende DC-4's, n.l. de PJ-TAS „Schiedam", die tot voor enkele maanden dienst heeft gedaan in het Caraibische Gebied, thans als chartermachine in Amsterdam gestationeerd is.

„Een goed paard vindt altijd zijn stal terug" is een gezegde dat kennelek ook op deze machine van kracht is: in zijn charterfunctie is dit vliegtuig namelijk Maandag j.l. weer op Curaçao gearriveerd via New York. Diezelfde dag is hij vertrokken naar Paramaribo, vanwaar hij de 30ste Maart is doorgevlogen naar Freetown in Engels West Afrika. Vandaar komt hij terug met een groep van 36 zeelui, die via Recife en Paramaribo naar Aruba onderweg zijn en daar op de derde April zullen aankomen.

Daar zal de oude West Indische rot weer leeg ter beschikking staan. Mochten er geen gegadigden op komen dagen die hem langer onder de tropenzon zullen houden, dan zal hij zijn lange DC-4-neus weer naar Schiphol richten.

Zo af en toe bekruipt ons de avontuurlijke lust om maar eens een chartervliegtuig te zijn....

CIVIELE VORDERING TEGEN FATUM

Willemstad. — Voor het Gerecht in Eerste Aanleg zijn gistermiddag twee getuigen gehoord in een zaak, waarin de heer C. Koreman een civiele vordering instelde tegen de verzekeringsmaatschappij „Fatum". Zoals bekend veroorzaakte vorig jaar een kellner van Chobolobo met de wagen van de heer Koreman een ernstige aanrijding, waarbij nog een personenauto was betrokken en twee meisjes ernstig gewond raakten. De kellner S. is intussen veroordeeld tot 6 weken gevangenisstraf in de strafzaak. De getuigen werden door de rechter gehoord om bewijs te leveren van de gestelde feiten.

SLUIPENDE GEDAANTE RENDE TE HARD

Willemstad. — Een bewoner in de Schrijnwerkerstraat zag omstreeks één uur op de bovenverdieping van een perceel een sluipende gedaante, die zich verdacht ophield. De bewoner sloeg alarm, waarop de gedaante zich met een ongelooflijke snelheid uit de voeten maakte, zó snel zelfs, dat het opnemen van zijn signalement onmogelijk bleek. Door een slaapkamer, waarin drie kinderen sliepen, kwam de „gedaante" in een koraal, waar hij spoorloos verdween. De recherche werd van het een en ander in kennis gesteld. De politie bleef een uur in de omgeving patrouilleren, doch niets werd ontdekt.

Steunt de Goodwill-cheque-actie. Alhoewel geld slechts een klein gedeelte kan vergoeden van dat alles wat het Gebrekkige Kind noodgedwongen moet missen, is het toch een onontbeerlijk iets. Er is nu eenmaal veel geld nodig. Geeft daarom royaal. Laat Uw hart spreken.

M. P. Gorsira
Gezaghebber
Eilandgebied Curaçao

SPECIAAL CUROMPROGRAMMA

Willemstad. — Hedenavond 21 uur zal de Curom een speciaal programma van gramofoonplaten verzorgen, waarbij het zg. drie-dimensionale geluid gehoord kan worden. Dit programma is getiteld „High Fidelity".

HOORSPEL

Willemstad. — Hedenavond om vijf minuten voor acht zal door Radio Hoyer een hoorspel worden uitgezonden. Ten gehore zal worden gebracht „Si bo no busca trobbel" van Pierre Lauffer. Dit hoorspel zal worden opgevoerd door leden van de „Centro Antillano".

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. — In de afgelopen week werden gevonden: autowieldop merk „Chevrolet", bruin lederen kinderportemonnaie inhoudende rozenkrans, zwarte hoofddoek (kerk Steenrijk), opzet zonnebril, sleuteltje aan ring met miniatuur slot, stukjes landsloterij trekking 1 April 1954, schouder epauletten waarop kroontje en 2 gekruiste sleutels en koffer inhoudende kleren.

Verdere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 10 van het Hoofdbureau van Politie, telefoon 1903, alhier.

AANGEHOUDEN EN INGESLOTEN

Willemstad. — In aansluiting op ons bericht van gisteren, waarin wij spraken over een afkoeling, waarbij de voorman G.W.P. door W.G. in het water werd geduwd, kunnen wij nog melden, dat G. door de recherche werd aangehouden. P. bekwam een gebroken pols.

WEERBERICHT

Max. temp. 30.2 C (86.4 F); min. temp. 26 C (78.8 F) en gem. 27.3 C (81.2 F). Max. wind 19, min. 10 en gem. 13 knopen. Vochtigheid 74"». Neerslag sporen. Licht bewolkt 6, bewolkt 12 en zwaar bewolkt 6 uren.

Basra. — Het gevaar dat Bagdad overstroomd wordt, is geweken. Het peil van het meer, dat zich ten Oosten van Bagdad heeft gevormd, daalt snel. Ook het peil van de Tigris is gezakt.

Opa Schram met metgezel naar de Eeuwige Stad vertrokken

9.00 uur: het vertrek van de „stoere Hollandse opa's" vanaf het Gemeentehuis te Driebergen. Links Opa Schram, rechts Johan Wilmsen, die afkomstig is uit Asten (Noord-Brabant).

(Van onze verslaggever)

Voor het gemeentehuis in Driebergen troffen elkaar twee krasse heren, A. V. C. Schram (67) — beter bekend als „Opa Schram" — en J. Wilmsen (71). Beiden waren gewapend met een ferme wandelstok en om de arm droegen zij een witte band, waarop in rode letters stond geschreven: „Holland-Rome v. v." U heeft wel begrepen dat het hier gaat om twee volgelingen van Bertus Aafjes, die op het punt stonden hun „voetreis naar Rome" te beginnen Omstuwd door hun kinderen en door een groepje welwillende passanten stonden ze een beetje zenuwachtig te zijn Met een tippel van omstreeks 3300 km voor de boeg zei opa: „Wat ik jammer vind is dat ik nu van het jaar voor het eerst de vierdaagse zal moeten missen. Het zou," zo voegde hij er aan toe, „de dertiende keer geweest zijn. De mensen zullen wel zeggen waar is opa nou?" De heer Wilmsen — niet zo doorkneed in de wandelsport als zijn tochtgenoot — wuifde alle muizenissen echter weg. „Volgend jaar is er weer een Vierdaagse", zei hij. En dat kon opa hem niet afstrijden.

Het was alles bij elkaar een touchant tafreeltje in de prille lentezon voor het Driebergse raadhuis. De heer Wilmsen liet ons niet zonder fierheid het stempeltje zien, dat men op het gemeentehuis in zijn blauwe cahier had gezet. „Als ik terugkom", zei hij, „zullen er nog wel meer in staan. Want we vragen er in elke plaats waar we doorheen trekken een".

De bagage, van summiere omvang overigens hadden de beide wandelaars gepakt in een kinderwagen, ook al met de fiere vermelding: „Holland-Rome v. v." er opgeschilderd. „Oma heeft er nog een paar pannetjes in gedaan" zei opa, „voor de soep".

De heren werden ook uitgeleide gedaan door het echtpaar Deuss—Hoogstraaten uit Zeist, dat het vorig jaar helemaal naar Rome was gewandeld. De heer Deuss had adressen voor hen en

In het voetspoor van Bertus Aafjes

mevrouw vele goede raadgevingen. En beiden waren vervuld van spontaan meleven.

Precies om negen uur tikte iemand opa op de schouder en zei: „Het is tijd". Haastiglijk en ietwat nerveus chaotisch namen de heren afscheid van de familie en van iedereen die maar in de buurt was. De heer Wilmsen trok het wagentje mee en de tocht naar de Eeuwige Stad was begonnen Maar nauwelijks vijftig meter verder werd hij alweer onderbroken, want toen glipten opa en zijn tochtgenoot een koffiehuis binnen. „We gaan alles kalm aan doen", zeiden ze tot elkaar. „We beginnen met een kopje koffie".

En in het café kwam mevr. Deuss de heren dan nog eens op het hart drukken dat zij vooral iedere avond hun voeten zouden spoelen, maar dat zij ze niet te lang in het water moesten houden. Toen vertelde opa dat hij nog een speciale tube met zalf uit Terneuzen had gestuurd gekregen van een meelevende landgenoot die alles in de krant had gelezen. En nogmaals stelden ze vast dat ze het kalm aan zouden doen. „35 kilometer per dag", zei opa. „Als het mooi weer is misschien een enkele keer veertig". En vandaag gaan we niet verder dan tot Wageningen".

De heer Wilmsen legde uit dat ze zoveel mogelijk in kloosters en pastorieën zouden slapen en dat ze de route wel degelijk nauwkeurig hadden uitgestippeld niettegenstaande het feit dat alle wegen naar Rome leiden. En opa constateerde met voldoening dat hij maar een vrolijke makker had en dat hij die juist moest hebben. Maar toen was het kopje koffie op. En nu vertrokken de voetreizigers toch defintief, nagestaard en nagewuifd door hartelijk gestemde landgenoten. „Holland—Rome v. v....."

WIE IS DE GELUKKIGE ?

No.	3543	f 500.—
1e.	3544	f 30.000.—
No.	3545	f 500.—
	Aruba	
No.	23449	f 400.—
2e.	23450	f 10.000.—
No.	23451	f 400.—
	Cuaçao	
No.	11936	f 300.—
3e.	11937	f 5.000—
No.	11938	f 300.—
	Aruba	
No.	4984	f 200.—
4e.	4985	f 2.000.—
No.	4986	f 200.—
	Cuaçao	
No.	24249	f 100.—
5e.	24250	f 1.000.—
No.	24251	f 100.—
	Aruba	

Bijzondere prijs van f 100.— No. 12344
Bijzondere prijs van f 50.— No. 24521
Bijzondere prijs van f 50.— No. 13641

Prijzen van f 700.—: 2958 — 8899 — 11256 — 13817 — 20456.

Prijzen van f 500.—: 2680 — 12142 — 13531 — 14907 — 14997 — 15486 — 18268 — 20395 — 21747 — 24603.

Prijzen van f 300.—: 2921 — 3357 — 5516 — 6273 — 6540 — 7324 — 10229 — 10328 — 10832 — 15844 — 16840 — 17133 — 17788 — 18046 — 18204 — 18815 — 19408 — 22981 — 23227 — 24610.

Prijzen van f 200.—: 1240 — 1619 — 2686 — 2815 — 4102 — 4285 — 4359 — 5088 — 5268 — 5413 — 5841 — 6081 — 6423 — 6606 — 7034 — 7847 — 7993 — 8076 — 8332 — 8629 — 9203 — 9257 — 10040 — 10059 — 10458 — 10634 — 10661 — 11480 — 11567 — 12634 — 13585 — 15319 — 15334 — 15375 — 15863 — 16816 — 17227 — 18984 — 19845 — 20164 — 20463 — 20535 — 22021 — 22209 — 22417 — 23733 — 23771 — 23851 — 24264 — 24611.

Prijzen van f 100.—: 336 — 613 — 1052 — 1079 — 1465 — 1992 — 2105 — 2481 — 2593 — 2671 — 3113 — 3522 — 4892 — 5081 — 5509 — 6119 — 6292 — 6311 — 6826 — 6893 — 7111 — 7300 — 7455 — 7647 — 8329 — 8405 — 8820 — 9029 — 9333 — 9530 — 9689 — 9800 — 11107 — 11351 — 12073 — 12480 — 12548 — 13099 — 13120 — 13409 — 13753 — 13897 — 13980 — 13988 — 14527 — 14550 — 14579 — 15107 — 16304 — 17199 — 17951 — 18092 — 18286 — 18679 — 18715 — 18960 — 18987 — 19818 — 20272 — 20434 — 20530 — 20538 — 20752 — 20878 — 21324 — 21497 — 22199 — 22800 — 23192 — 23522 — 23610 — 23723 — 24098 — 24692 — 24796.

Taipeh. — Het in de Engelse taal verschijnende Chinese nationalistische dagblad „China News" meldt, dat ongeveer 12.000 Chinese oud-krijgsgevangenen, die verleden Januari uit Korea zijn gerepatrieerd, zich zullen aansluiten bij de nationalistische strijdkrachten.

De oprichting van een Kamer van Koophandel in Venezuela

Ph. Henriquez als bestuurslid gekozen

Caracas. — Zoals wij gisteren reeds summier mededeelden is in de Venezolaanse hoofdstad opgericht de Nederlandse Kamer van Koophandel in Venezuela onder de officiële naam van „Cámara Venezolana Holandesa de Comercio e Industria".

Mr M.J. van der Plas zette tijdens de oprichtingsvergadering de geschiedenis en het doel van de nieuwe instelling uiteen.

In Januari 1953 werd het plan tot oprichting van een Kamer van Koophandel in Venezuela door Hr Ms gezant dr H. Riemens geopperd. Na enige inleidende besprekingen met vertegenwoordigers van het Nederlandse zakenleven te Caracas werd tot de definitieve oprichting van de Kamer besloten, omdat men een dergelijke instelling een bij uitstek geschikt middel vond om de handelsbetrekkingen tussen Nederland en Venezuela te verstevigen en uit te breiden.

Als hier sprake is van Nederland, wordt zeker niet in de laatste plaats gedacht aan de Nederlandse Antillen en Suriname, die door hun geografische ligging er in „belangrijke mate toe kunnen bijdragen de vriendschappelijke en commerciële relaties tussen de beide landen verder te ontwikkelen.

Gelukkig kon men in den beginne direct al uitgaan van een aantal vaste steunpunten van het Nederlandse bedrijfsleven in Venezuela. De Compañía Shell de Venezuela heeft hier belangen, die niet verder behoeven te worden toegelicht. De Hollandsche Bank Unie vormt sinds vele jaren reeds een belangrijke schakel tussen het Nederlandse en Venezolaanse bedrijfsleven; de K.L.M. was de eerste luchtvaartmaatschappij, die Venezuela in haar route-systeem opnam en ook nu nog een regelmatige dienst onderhoudt met het moederland, de Antillen en Suriname; de K.N.S.M. is een der meest geziene scheepvaartmaatschappijen in Venezuela. De Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Havenwerken voert belangrijke opdrachten uit voor de Venezolaanse regering. Philips heeft een uitgebreide verkooporganisatie; de firma Morris & Curiel & Sons is hier evenals op Curaçao een zeer geziene handelsonderneming. De Cervecería Heineken heeft zich vooral in de hoofdstad een naam verworven. Verder zijn er handels-ondernemingen als de Curaçao Handel Maatschappij en vele kleinere bedrijven.

Men wist de belangstelling op te wekken van Venezolaanse zakenlieden, zodat ook deze het voordeel zagen in een gecentraliseerd informatiebureau voor het handelsverkeer tussen beide landen. Tot nu toe kon men vanuit Nederland en vice versa slechts via het Nederlandse gezantschap of consulaat of de reeds gevestigde Nederlandse bedrijven in contact komen met het Venezolaanse zakenleven. **Toch wist Nederland met 2,2% van de totale import naar Venezuela een mooie plaats te veroveren onder de importerende landen.** Met de oprichting van de Cámara de Comercio hoopt men in beide landen een doeltreffender en sneller werkende informatiebron te scheppen, welke in staat moet zijn de intensiviteit van het handelsverkeer op te voeren. Venezuela is een „importland", d.w.z., er bestaat de mogelijkheid van invoer van allerlei verschillende producten. De export daarentegen is gebaseerd op „vrijwel één product, de olie. Regelmatig worden hier echter industrieën gevestigd, waarbij veel medewerking van regeringszijde wordt ondervonden. Ook buitenlandse industrievestiging is welkom, tenzij zulks geschiedt in concurrentie met reeds gevestigde takken van bedrijf. Het is dan ook om die reden, dat in de naam van de Kamer doelbewust het woord „Industria" werd opgenomen.

Moeilijke markt.

Venezuela is door de harde valuta voor iedere exporteur een alleszins aantrekkelijk land. Dit brengt direct al met zich mede, dat Venezuela een uitgesproken moeilijke markt is met een hevige internationale concurrentie. Voor ons Nederlanders komt hier nog bij, dat de geestelijke instelling van de Zuidamerikaan in het algemeen zeer verschilt van de onze. De handelsgebruiken, manieren van contact leggen zijn vaak geheel onbekend voor de Nederlandse zakenman, terwijl een goede kennis van de Spaanse taal — een absoluut vereiste noodzakelijkheid — meestal ontbreekt.

De directeur, de heer W.A. van der Pijl, is een Nederlander, die in Venezuela en ook elders ruime zakelijke ervaring heeft opgedaan. Onlangs is de heer Van der Pijl voor besprekingen en ter nadere orientatie in Nederland geweest. Hij heeft daar vele bedrijven bezocht om de Nederlandse industrie voor Venezuela te interesseren en is tot de conclusie gekomen, dat verdere voorlichting over de Venezolaanse markt en de Zuidamerikaanse markt in het algemeen, uitermate gewenst is. Het zal duidelijk zijn, dat de thans opgerichte Kamer van Koophandel hier veel en nuttig werk kan verrichten.

Doelstellingen

De doelstellingen der Nederlandse Kamer van Koophandel zijn gelijk aan die der reeds gevestigde internationale Kamers. Zij zijn in de statuten opgenomen:

„Het genootschap stelt zich tot doel om met alle middelen het onderlinge ruilverkeer tussen Venezuela en Nederland te bevorderen en te verstevigen, een wederzijdse toenadering en samenwerking tussen de leden te scheppen en hun gemeenschappelijke belangen te verdedigen en om middels onderzoek en arbitrage geschillen bij te leggen, die zouden kunnen ontstaan tussen haar leden, tussen deze en firma's en dezulke gevestigd in Venezuela, en te werken voor een grotere toenadering tussen Venezuela en Nederland, zonder dat zij in enige vorm activiteiten van politieke, niet-commerciële, philosophische of religieuse aard zou uitoefenen".

Ter oriëntatie harer leden en om het onderlinge contact te verstevigen zal de Kamer een bulletin doen circuleren, waarin berichten, verhandelingen en advertenties zullen worden gepubliceerd. Het is de bedoeling, dat dit bulletin in de Nederlandse en in de Spaanse taal zal verschijnen. Nummer één is inmiddels reeds in Nederland verspreid.

Men is reeds begonnen met de opbouw van het centrale hulpmiddel ten gerieve van de leden, namelijk een kaartsysteem van firma's in Nederland zowel als in Venezuela, waarin is aangegeven in welke producten men aan beide zijden is geïnteresseerd. Een dergelijk up-to-date bijgehouden systeem zal de directeur van de Kamer in staat stellen de Venezolaanse en Nederlandse aanvragers op korte termijn van advies te dienen. Uiteraard houdt hij terzake ten nauwste contact met de instanties in Nederland, welke coördinerend optreden voor de exportbelangen van het aldaar gevestigde bedrijfsleven.

Het spreekt vanzelf, dat de Kamer ook genegen is niet-leden te helpen, doch hiervoor zullen, indien het werk zeer omvattend is, zeker kosten in rekening gebracht worden. Inmiddels hebben in Nederland zich reeds 19 firma's als lid opgegeven. Het aantal leden in Venezuela bedraagt op het ogenblik 36.

Nadat de heer Van der Plas aldus het doel en het streven van de Kamer van Koophandel had uiteengezet, werden, nadat enige wijzigingen aangebracht waren in de aan de vergadering voorgelegde statuten, deze laatste aanvaard, waarna werd overgegaan tot de verkiezingen van het definitieve bestuur.

Als bestuursleden werden gekozen: aanstaande rechtskundige, die vele posities in het openbare leven vervult, ondervoorzitter: P.J. Boot, districtsdirecteur van de Venezolaanse en Antilliaanse kantoren H.B.U., en als leden de heren F.E. Salazar, een bekend zakenman, J.M. Barceló, bankier en zakenman, mr M.J. van der Plas, onderdirecteur Compania Shell de Venezuela, H. Bloch, Nederlands zakenman, en Ph. Henriquez, zakenman.

Zodra het definitieve bestuur had zitting genomen, stelde de voorzitter voor Hr Ms gezant en de Venezolaanse minister van buitenlandse zaken uit te nodigen als ere-voorzitters van de Kamer te willen fungeren. Dr H. Riemens, die de vergadering bijwoonde, aanvaardde in enige welgekozen woorden deze vererende functie. De oprichtingsacte zal een dezer dagen worden geregistreerd en opgenomen in de Gaceta Oficial.

Aruba Jrs. en RCA in sportpers

In het in Nederland en ook in de Antillen gelezen Nederlandse sportblad „Sport en Sportwereld" komt deze week een artikel voor dat onder de bijzondere correspondentie, Aruba weder onder de ogen van de Nederlandse lezers brengt. Onder het hoofd, RCA onttroond door Aruba Jrs, lezen wij dan het volgende artikeltje.

Terwijl het in Nederland nog wel enige tijd zal duren eer de afdelingskampioenen bekend zijn is op Aruba in de West de beslissing reeds gevallen. De begeerde voetbaltitel werd daar dit jaar gewonnen door de Aruba Jrs die daarmee een eind maakten aan de hegonomie van R.C.A. (Racing Club Aruba) de club die sinds 1948 onafgebroken de titel veroverde.

Jaren lang reeds heeft Aruba Jrs. voor deze titel gevochten, soms werden in een seizoen alle wedstrijden gewonnen, met uitzondering van die tegen R.C.A.. Dit jaar is het eindelijk gelukt.

Aruba Jrs in 1922 opgericht is op één na de oudste voetbalclub op Aruba.

Alleen Hollandia is ouder. In de loop der jaren groeide de vereniging uit tot een der grootste op het eiland ook al omdat men zich alleen niet tot voetbal beperkte; er werden afdelingen opgericht voor honkbal, softball, basketball, handbal enz..

Onder de ereleden die zich voor de club en voor het voetbal op Aruba verdienstelijk hebben gemaakt, telt men de Gezaghebber van Aruba, **Mr L.C. Kwartsz**; de voorzitter van de C.V.B. en erelid van de K.N.V.B., **Mordy Maduro** en de Landsminister voor Volksgezondheid en Erediensten **Dr. J.P. Arends.**

Aruba Jrs onderhoudt regelmatig contact met de sportwereld in Nederland. Stevige vriendschapsbanden worden o.a. onderhouden met het Tilburgse Willem II wat niemand behoeft te verwonderen als men weet, dat de voorzitter van de Jrs de heer **van der Schoot** stamt uit de Tilburgse familie van der Schoot, die sinds jaar en dag tot de trouwste aanhangers van Willem II behoort.

Aan de nieuwe kampioen van Aruba onze felicitaties.

Tot zover het bericht in Sport en Sportwereld.

Gaarne hadden wij hier echter nog gezien dat de grootste stuwkracht en stoere werker van de Aruba Jrs, die moeite noch tijd spaarde in dit van belang zijnde artikel genoemd was geworden en wel de heer **Jos J. Maduro**, Erevoorzitter van de vereniging.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 10 in en 13 uit; tankschepen 18 in en 9 uit; zeilschepen 5 in en 4 uit. Passagiers landend 7, vertrokken 6 en doorgaand 79.

Hato: Vliegtuigen 12 in en 10 uit. Passagiers landend 138, vertrokken 71 en doorgaand 30.

Djepe nr Cristobal, **Triton** nr Pto Cabello, **Colombie** nr Fort de France, **Port Hobart** nr Hull, **Melbourne Star** nr Duinkerken, **Fort Desaix** nr Sta Martha, **Mormack Gulf** v. Aruba naar Guanta, **Adviser** v. Pto Cabello nr Amoy Baai, **Pacific Express** v. Bremen nr Pto Barrios, **Dongedijk** v. Londen nr Carthagena, **Zulia** v. Pto Cabello, **Ino** nr Pto La Cruz, **Baarn** nr Chili eh **Orion Star** v. Londen.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Donderdag uit Amsterdam vertrok, landde gisteren om 13.14 uur op Curaçao. Het tweede toestel, dat eveneens Donderdag uit Nederland vertrok, landde hedenmorgen om 01.40 uur op Curaçao.

Een liefdewerk bij uitnemendheid als dat voor de Gebrekkige Kinderen is kan niet genoeg gesteund worden.

Stel tegenover het opofferend werk van allen die de dagelijkse zorg hiervoor hebben Uw bijdrage in geld.

En àls U dan geeft, doet het dan goed.

fr. Radulphus

Amsterdam. — In opdracht van de officier van justitie te Amsterdam heeft de Rijksrecherche opnieuw een arrestatie verricht in verband met de zaak-Anneke Beekman. Het betreft mevrouw D. van M. uit Haarlem, een nicht van de 22 Maart te Hilversum gearresteerde ex-voogdes van Anneke Beekman.

Tel Aviv. — Een Israëlische militaire woordvoerder heeft vandaag medegedeeld, dat zich in het afgelopen etmaal drie nieuwe schietincidenten hebben voorgedaan aan de Israëlisch-Jordaanse grens. Er zou volgens de woordvoerder niemand gewond zijn.

Met medewerking van zeelieden

Vele dollarmunten naar Indonesië gesmokkeld

Een der topfiguren te Amsterdam gearresteerd

Honderden gouden tiendollar-munten, afkomstig uit België, zijn via Nederland naar Indonesië gesmokkeld, waar voor gouden muntspecie grote belangstelling bestaat.

De recherche der Amsterdamse douane heeft met de arrestatie van de 37-jarige V., die als een der topfiguren uit deze smokkelhandel wordt beschouwd, een schakel uit de lange ketting in handen gekregen. Bijkans een jaar is de recherche met haar onderzoek bezig. Uiterst voorzichtig werd het net rond hem gespannen en dit weekeinde dichtgetrokken. Toen hij per auto uit het Zuiden van ons land naar Amsterdam terugkeerde, werd hij, even voordat hij zijn woning wilde binnengaan, gearresteerd. Hij had een zending van honderd gouden tiendollar-stukken bij zich, die een clandestiene waarde hebben van f 10.000. De gearresteerde, die vroeger zeeman is geweest en ter camouflage het beroep van instructeur bij een autorijschool uitoefent, staat bij de douane bekend als smokkelaar van beroep.

Zeelui, voornamelijk Javanen, zorgden voor het vervoer van de gouden munten naar Indonesië. Munten lenen zich bijzonder goed om in dubbele hakken van schoenen en sandalen onopgemerkt te worden vervoerd. Men vermoedt dan ook dat het geld op deze wijze Indonesië is binnengesmokkeld. De recherche neemt aan dat deze lucratieve sluikhandel reeds geruime tijd aan de gang is.

Wie de leveranciers en de medewerkers in België zijn, is nog niet bekend. Bovendien is het niet uitgesloten, dat de munten niet uit België, maar uit Frankrijk afkomstig zijn. In dit laatste geval zou dus België de tweede schakel in de ketting vormen van een smokkelarij uit Frankrijk via België en ons land naar Indonesië.

Uit het nog niet afgesloten onderzoek is gebleken dat de smokkelhandel in Nederland gefinancierd werd. Met Nederlands zilvergeld, dat eveneens zeer in trek is, zouden de aankopen zijn verricht. De recherche, die haar nasporingen voortzet naar de handlangers, o.m. de zeelieden, acht het zeer wel mogelijk dat deze affaire maar een onderdeel vormt van een nog veel omvangrijker zaak.

Eilandgebied Curacao.

Namens het Bestuurscollege zal op 29 April 1954 des voormiddags om 11.30 uur op het kantoor van de Dienst van Openbare Werken op Parera in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 211:

HET BOUWEN VAN PERSONEELSKAMERS, GYMNASTIEKLOKAAL EN BIJKOMENDE WERKEN T.B.V. HET ST. ANTONIUSGETICHT.

De inschrijfbiljetten op genoemde datum uiterlijk 11.— uur v.m. op het Bestuurskantoor Bargestraat 63 te deponeren in een speciaal daarvoor bestemde bus.

Bestek en tekeningen zijn van 5 April 1954 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,

H. DE KIEWIT.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Als men ons zou vragen in het hart van Londen een lelijk en troosteloos straatje aan te wijzen dat ons inziens door elke wandelaar gemeden dient te worden, zouden wij tot voor kort geantwoord hebben: „Hoe zeer het ons ook verdriet dat uw hart haakt naar Oxford Street, naar Tottenham Court Road, naar Lisle Street of naar nog afschuwelijker straten, wij zullen u niets in de weg leggen. Maar wat gij ook al wandelende doet, wij bidden u, houd u verre van Mossop Street."

Dit straatje ligt dicht bij Brompton Oratory waar, onder begeleiding van vrome orgelmuziek, Knightsbridge overgaat in het keurige Kensington. Het straatje is nauw, en waar het begint ligt op de ene hoek een grimmig gebouw door welks ruiten u dynamo's en andere machines kunt zien en op de andere hoek, en langs de gehele lengte van het korte straatje, een pakhuis met laadhallen voor vrachtauto's. Tegenover dit weinig bezielende gebouw liggen een bierhuis, een somber volkscafétje en enige gore huisjes en winkels, waarvan men vergeet waartoe zij op aarde zijn, al is men er ook nog zo vaak voorbij gelopen. Het toch al neerslachtige straatje bezit bovendien een kale vierkante plek, waar een huis is weg gebombardeerd. En daarnaast ligt een luidruchtige inrichting, waar men melkflessen laadt op de venterskarren en waar in de ochtend het luide lawaai weerklinkt van vólle flessen tegen metaal, en in de middag het nog luider lawaai van lége flessen tegen metaal Inderdaad, tegen dit straatje hadden wij u met grote nadruk willen waarschuwen.

Leve de Admiraal!

Doch nu zullen wij niemand meer aanraden dit straatje te mijden. Er is in Mossop Street iets geschied dat ons gedwongen heeft onze afwijzende houding prijs te geven. Wij zouden u nu zelfs willen adviseren op uw wandelingen vooral niet voorbij te gaan aan Mossop Street, want men heeft daar een moedige en uitdagende daad gesteld, waarvan de gevolgen tot in lengte van jaren het hart zullen verblijden. Want zo wij en anderen al dachten dat dit straatje voorbestemd was om van zijn trieste staat te vervallen tot steeds grotere misère en neerslachtigheid en dat zelfs het zich hier bevindende en naar Engelse begrippen niet ongezellige bierhuis dit verval en de onvermijdelijke ondergang niet zou kunnen voorkomen, dachten de eigenaar en de kastelein van deze herberg er anders over. Zij hebben de daad gesteld die Mossop Street heeft gered, en het is een daad zoals men ze vrijwel alleen in Engeland kan stellen. Zij hebben in het veel te nauwe straatje een veel te hoge witte paal opgesteld, en boven op die fiere witte paal hebben zij een kleurig bord aangebracht waarop de beeltenis prijkt van een admiraal. Want het bierhuis heet „Admiraal Goddrington", en het is de afbeelding van deze roodwangige admiraal die prijkt op de paal tegenover het pakhuis. En omdat deze admiraal zich verdiensten heeft verworven in de Griekse bevrijdingsoorlogen, en omdat diplomaten begrip dienen te hebben voor wat belangrijk wordt geacht in het land waar zij geaccrediteerd zijn, kwam de Griekse ambassadeur in eigen persoon paal en bord onthullen. En al de nette mensen, die niet ver van Mossop Street wonen in de grote flatgebouwen aan de rand van Chelsea, waren aanwezig en mompelden een wellevend „Hoera!!" en dronken, staande in de motregen op straat, de admiraal toe die het ten ondergang gedoemde straatje op het laatste ogenblik kwam ontzetten en die nu blijvend de wacht heeft betrokken om te voorkomen dat wat zo duidelijk voorbestemd was des duivels te zijn, inderdaad een satellietstraatje zou worden van de hel.

Zoals gezegd, is het aanbrengen van kleurige uithangborden aan gevels van bierhuizen of op palen voor of terzijde van deze instellingen een zeer Engelse daad. Want in geen enkel land ter wereld zijn herbergen en bierhuizen gezegend met zo schone namen als in Engeland, en nergens ter wereld heeft het uithangbord, althans met betrekking tot inrichtingen voor alcoholische lafenis, om zo te zeggen, een zo hoge vlucht genomen.

Dorstige analfabeten

Wij spreken van Engeland, en alleen van Engeland. Schotland, Wales en Noord-Ierland bezitten deze rijkdom niet. Wat hiervan de verklaring is weten wij niet. Wij weten slechts, dat het oorspronkelijke bestaansrecht van het uithangbord was gelegen in het brandend kasteleinsverlangen een ongeletterd volk de weg te wijzen naar de herberg. Welk nut had het een café geheten „The Bull's Head," De Stierenkop, te versieren met grote letters, als de dorstigen het tóch niet konden lezen?

En wat lag meer voor de hand dan dat men de gevel tooide met een groot kleurig uithangbord waarop in felle kleuren een niet te miskennen stierenkop stond geschilderd? Het enige wat deze verklaring voor ons niet verduidelijkt is waarom het uithangbord niet tot een andere bloei kwam in Schotland, Wales en Noord-Ierland, want als men ons zou durven vertellen dat Schotten, Ieren en Wallisers geen dorst hebben, zouden wij losbarsten in luid en oneerbiedig lachen. Wij durven slechts gissen dat genoemde Keltische rassen een beter reukorgaan bezaten dan de Engelsen en dat zij, zodra hun tong uit de mond begon te hangen, dorstig en ongeletterd op de lucht afgingen.

Vele buitenlanders die naar Engeland komen, doen zulks met een vooropgezet program. Er zijn er die komen om een tocht te maken langs de Engelse kathedralen, waaraan het land veel rijker is dan de meeste buitenlanders bevroeden, trotse, prachtige kathedralen die verspreid over het gehele land, de Engelse hemel schragen met hun natuurstenen torens. Er zijn er die komen om de musea en de historische gebouwen. Er zijn zelfs onschuldigen die herwaarts reizen om te doen wat zij zo gaarne doen in Parijs, op terrasjes zitten en het sprankelende leven voorbij te zien gaan, alleen maar om te ontdekken dat hier geen terrasjes zijn en dat het leven, zo het al sprankelt, zulks doet op plaatsen die nog nooit door enig buitenlander zijn ontdekt.

Doch men zou ook een reis naar Engeland kunnen rechtvaardigen door het verlangen om er mijmerend rond te wandelen op enige meters hoogte boven de begane grond, in het vreemde sprookjesachtige rijk waar de uithangborden wonen. Geen wandelwijze is lonender, en zij heeft het voordeel dat, zo gij moe wordt of dorstig, gij u altijd juist bevindt op een plek waar u zowel rust als lafenis beiden.

de weg te wijzen naar de herberg.

Het nut van admiraals

Het is niet raadzaam zich bij deze bovenaardse wandeling te laten leiden door enig vooropgezet plan, ook al zou de wandelaar met historische interessen zijn hart kunnen ophalen aan de geschiedenis die herdacht wordt op alcoholische uithangborden. Hoeveel maarschalken en admiraals zijn niet vereeuwigd op de gevels van Engelse herbergen. Hoeveel Lord Nelsons zegenen niet door heel Engeland de bierconsumpties in de inrichtingen waarvan zij zo sierlijk de gevels tooien. Dozijnen en dozijnen bierhuizen dragen de naam en de beeltenis van de Markies van Granby, een bekend 18de eeuws vechter in het Engelse leger en een befaamd drinker. Gelieft het u uw dorst te lessen in het Kasteel van Windsor? Ze zijn er bij tientallen. Wilt gij whisky drinken onder de bescherming van de Hertog van Wellington? Geen stad zal u teleurstellen. Overal heet u de overwinnaar van Waterloo welkom. Bij reeksen zult u herbergen zien, vernoemd naar koningen, koninginnen, koninklijke maitresses, koningskinderen, prinsen en prinsessen, beroemde edellieden, naar veldslagen en vlootoverwinningen. En de „Royal Oaks," die het feit herdenken dat eens een Stuart op de vlucht een schuilplaats zocht in een holle eikenboom, zijn niet te tellen.

U kunt ook al wandelende uw literaire lusten botvieren op de uithangborden. Falstaff, de grootste drinkebroer in de Engelse letteren en een van Shakespeare's bekendste scheppingen, heeft zijn naam en zijn corpulente beeltenis gegeven aan vele café's. U zult er onder andere een vinden in Fleet Street. William Shakespeare zelf is vele malen herdacht, evenals zijn tijdgenoot Ben Jonson. Maar Charles Dickens, wier werken volgebouwd zijn met herbergen, is niet verheven tot de eer der uithangborden.

dronken de admiraal toe....

Doch met alle eerbied die ons aankleeft voor de geschiedenis en de schone letteren, hebben wij een meer dringende reden om de Engelandvaarder dringend aan te raden zich te verheffen boven het alledaagse leven langs de trottoirs. Want hij zal binnentreden in een rijk, even fabelachtig en even bovenwerkelijk als de wereld van Lewis Carroll en Edward Lear, een wereld waar oesters fluiten, waar men bier kan drinken met één been in de wieg en het andere in een doodskist, waar de wijsgeren beschonken zijn en vlooien en vrouwen hun mond houden, een rijk vol rode leeuwen, witte herten, bonte koeien, blauwe (ja, blauwe!) varkens, witte (ja, witte!) merels, vol hazewinden en eenhoorns, draken en walvissen. Hij zal voorbij gaan aan of binnentreden in „De Dronken Wijsgeer" en in Kidderminster, beroemd om zijn karpetten, mag hij hopen „De Struikelende Matrozen" te zien. In Paddleworth wacht hem „De Kat en Custardpot". En mocht hij naar Harrogate gaan omdat de staat zijner ingewanden het raadzaam maakt heil te zoeken bij de plaatselijke minerale bronnen, hij verzuime niet een pint bitter te ledigen in „De Schele Kat". In Stalybridge verbeidt hem de „Q", in Meldreth „De Stomme Vlo" en in Shaftesbury „De Knipogende Uil". Als hij geluk heeft op zijn surrealistische tocht, zal hij verpozing mogen zoeken in „De Twee Niezende Katten", in „De Zaak Ligt Nu Anders", in de „Rust en Wees Dankbaar", „De Wieg en Doodkist" of „De Wereld Op Zijn Kop." Vrolijke Boeren, Vrolijke Matrozen en Vrolijke Mouters zullen hem vanaf hun uithangborden aansporen niet dorstig voorbij te gaan. Op hem wachten „De Dauwdruppel", „De Zwarte Stier", „De Stierenkop", „De Stier en Krans", „De Stier en Slager." En op de geluksvogel wacht „Het Mooie Meisje van Kent." Hij mag binnen gaan in „De Boze Kaas", „De Zak met Spijkers", de „Vogel in de Hand", zich neervlijen in „Het Bed van Rozen", beschutting zoeken in „De Oude Hoed", warmte zoeken in „De Zon en Dertien Kantons", licht in „De Ster", opwinding in „De Haas en Honden."

In Londen zelf zal hij op zijn bovenwereldse rondgang „De Geit" tegenkomen, d.w.z. de geit zonder meer, die Ziege-an-sich, maar ook „De Gelaarsde Geit" en „De Geit en Passer." Hij zal zich bekoord voelen een ogenblik te vertoeven in „De Vriendelijke Zoeloe", „De Arke Noachs" of in „De Fluitende Oester" in Drury Lane. En mocht hij aan het eind van zijn sprookjesachtige wandeling in het land waar de kazen hun geduld verliezen en de katten niezen, ontdekken dat zijn pelgrimage zijn beurs tot op de bodem geledigd heeft, hij besluite zijn ommegang in „Het Kasteel" in Londens Cowcross Street, de enige herberg in geheel Engeland die behalve een tapvergunning ook een vergunning bezit als bank van lening en dit blijvende voorrecht heeft te danken aan koning George IV die, wellicht eveneens ten gevolge van een uithangbordenwandeling, hier berooid arriveerde en aan de waard zijn horloge tot onderpand gaf om zijn koninklijke dorst te kunnen lessen en die uit dankbaarheid de zonderlinge vergunning verleende „in perpetuum."

Eerste Kamer over Overzeese Rijksdelen

's-Gravenhage. — De Eerste Kamer is gisteren begonnen met de behandeling van de begroting van het departement van Overzeese Rijksdelen.

Prof. dr L. J. C. Beaufort (K.V.P.) meende, wat betreft de sociaal-economische toestanden in de West, dat hier door de Nederlandse regering meer gedaan kan worden, speciaal in Suriname. Verder vroeg hij zich af, of het werk van de Sticusa niet al te zwaar is opgezet. Het gaat volgens hem aan de grote massa van de bevolking voorbij, doordat men te hoog en verkeerd gegrepen heeft. Zo ontbreekt het op Curaçao nog aan alle werken op het gebied van de volkscultuur. De Sticusa is vaak wat eenzijdig georiënteerd om het maar heel voorzichtig te zeggen, zo besloot spreker.

De heer H. J. de Dreu (P.v.d.A.) beperkte zich tot het uitspreken van zijn vertrouwen in het beleid van de minister.

Dr J. de Zwaan (C.H.) merkte op, dat men in de West nog al te vaak de idee heeft, dat de Hollander iemand is, die het altijd beter wil weten en misschien is daar wel eens reden voor.

De heer C. Geugjes (C.P.N.) noemde de verhoudingen Nederland — Curaçao en de Antillen koloniaal.

Bij de voortzetting van de behandeling van de begroting van het departement van Overzeese Rijksdelen was prof. dr F. C. Gerretson (C.H.) bezorgd over de vraag, of ook in een verenigd koninkrijk met de West het erfelijke koningschap is gewaarborgd.

Zeer breed spon hij hierna nog eens het misverstand uit, dat ontstaan was rond het zg. New Yorkse accoord. De betrokken conferentie was z.i. met opzet op „neutraal terrein", in casu New York, gehouden om daarmede de principiële gelijkstelling van beide gebiedsdelen aan te geven.

Spreker zag in het accoord met de West de constitutionele monarchie bedreigd.

De heer H. Algra (A.R.) achtte, evenmin als de heer De Dreu, thans de tijd gekomen voor uitvoerige discussies over de begroting. Dat de regering niet meer wenst te rapporteren over de West, juichte hij toe. Hij hoopte, dat dit standpunt strikt zal worden volgehouden.

De steun aan Suriname moet gericht zijn op verhoging van de welvaart en deze steun wordt z.i. niet altijd op de juiste wijze geboden.

Mr A. N. Molenaar (V.V.D.) had over het beleid ten aanzien van de West enige opmerkingen van critische aard: allereerst de verdediging van dit gebied. Over de politieke basis van de internationale samenwerking in het Caribisch bekken zou hij gaarne wat meer klaarheid hebben en dit is zeker geen punt, dat alleen voor de defensie-commissie moet worden gereserveerd. Ook zou hij wat meer concreet nieuws willen horen over de landbouwmogelijkheden in Suriname. Kunnen particuliere ondernemingen ook profiteren van de middelen van het Welvaartsfonds? vroeg hij. Hij had critiek op het feit, dat de regering de vaste commissie niet ingelicht had over de stand der onderhandelingen met de West. Hij deed een beroep op allen, die betrokken zijn bij de totstandkoming van de R.T.C. met de West zich te bepalen tot de hoofdzaken om daardoor de onderhandelingen niet te bemoeilijken.

Minister Kernkamp zeide in zijn antwoord, dat hij binnenkort de vaste commissie van de Kamer volledig opening van zaken zal geven over de besprekingen in de West. De erfopvolging van de monarchie zal in het Statuut met de West behouden blijven. Steun in het kader van het Welvaartsfonds voor de verschillende objecten, zal ook reeds gegeven worden, voordat de nieuwe rechtsorde zal zijn gevestigd. Het welvaartsfonds moet zich beperken tot het op gang brengen van de ontwikkeling en kan met zijn budget van Nf 40 millioen ook niet meer doen. Uiteraard is voor de ontwikkeling van de West veel meer geld nodig.

Spreker heeft vertrouwen in de landbouwplannen, die in Suriname in uitvoering zijn.

Over het werk van de Sticusa, dat zich volgens prof. Beaufort meer op de volksontwikkeling in de West moet richten, zeide spreker, dat de stichting via de culturele commissie zich voor een belangrijk deel beweegt op het terrein dezer commissie. Het is zo, dat de Sticusa niet zelf cultuurpolitiek bedrijft, maar veeleer stimulerend werk doet. Zij heeft daarvoor een tegenspeler nodig, zoals bijvoorbeeld het Cultureel Centrum op Curaçao er een is.

De onderhandelingen over de defensie van de West hebben een traag verloop gehad, doch verwacht mag worden, dat spoedig definitieve resultaten zullen zijn bereikt.

Dat de minister destijds in New York over de kwestie van de West onderhandelde, vond zijn oorzaak in het feit, dat in die tijd in de Verenigde Naties de zaak van het rapporteren over de West aan de orde was.

Het ontwerp tot vaststelling van de begroting werd zonder hoofdelijke stemming aanvaard. De C.P.N. verzocht aantekening geacht te willen worden te hebben tegengestemd.

Nederlands voetbal op een plaatje. Haarlem won van R.C.H. met 1—3. Gro eneveld van Haarlem (geheel rechts) maakt voor zijn club het derde doelpunt.

DE POSITIE VAN DE MIDDENSTAND IN NEDERLAND

Deze kaart geeft een drieledige vergelijking. A. het aantal vestigingen in Nederland en in de middenstand; B. het aantal werkzame personen in Nederland en in de middenstand; C. het aandeel van de middenstand in het nationaal inkomen en de samenstelling van dit deel.

Gemiddeld inkomen

Inzake de volwaardige middenstandsondernemingen (globaal genomen die

VERBAND TUSSEN INKOMEN EN VAKOPLEIDING

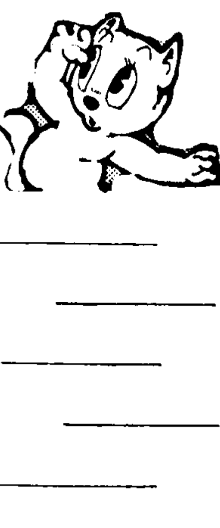
In deze grafiek wordt het verschil belicht tussen de inkomens van ondernemers met en zonder vakopleiding.

Londen. — Peter Masefield, een der directeuren van de BEA, British European Airways; heeft voorgesteld de volgende lange asftandrace voor vliegtuigen rond de wereld te leiden, in plaats van van Engeland naar Australië of Nieuw Zeeland.

De Britse zwaargewicht kampioen Don Cockell behaalde een fel bevochten puntenoverwinning op de Amerikaan Roland LaStarza.

Tom Poes en de wens werkster 1726

1838. — Heer Bommel verzonk in diep nadenken.

„Hm!" sprak hij tot zichzelf, „als ik deze besmeurde moddermannetjes vrijlaat, willen ze me tot de rijkste man van de wereld maken. Nu speelt geld weliswaar voor een Bommel geen rol.... maar het is och wel een aardig idee om de allerrijkste Heer van de hele wereld te zijn......" ....

„Doe het niet, heer Ollie!" zei Tom Poes. „Laat Wijmpje deze vieze ventjes goed uitspoelen in schoon water en laten we ze dan naar Artis brengen!"

„Ja!" riep Wijmpje opgetogen, „flink doorslaan in een schuim sopje en dan goed uitspoelen in schoon water! Dat is een idee!"

Doch nu begonnen de moddermannetjes opnieuw te kermen en te jammeren. ... .

„Niet doen! Niet doen!" riepen ze met borrelende stemmen. „Laat ons vrij, dan krijgt U goud! Goud!

„Goud!" sprak heer Ollie mijmerend. „Hm! Maar hoe kan ik weten, dat jullie mij werkelijk de rijkste heer ter wereld maken? Hoe weet ik, dat jullie mij niet voor de gek houden?"

„O, dat is heel eenvoudig", zeiden de vieze ventjes. „We geven U precies één gouden florijn meer dan de rijkste Heer ter wereld nu heeft! Nu, dan bent U de rijkste!"

„Aardig verzonnen!" zei Heer Bommel. „Het idee trekt mij wel aan, moet ik zeggen. Het zou net iets voor mijn goede vader geweest zijn. Wel...... goed! Top! Ik doe het! Ik laat jullie vrij! Maar schiet op met dat geld, want anders laat ik Wijmpje op jullie los!"

De akelige mannetjes sprongen blij naar de put, maar Tom Poes schudde bezorgd het hoofd. „Dat wordt allemaal narigheid!" zei hij. ... .

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — Onder leiding van de vliegtuigfondsen steeg het gemiddelde van de industrials gisteren op de NY-effectenbeurs tot een nieuw hoogtepunt van dit jaar bij zeer levendige handel. Bij het verdere verloop namen de sporen de leiding over, doch winstnemingen aan het slot vooral in vliegtuigfondsen, remden deze stijgingen. De markt sloot even wel zeer prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1189; hoger 615; lager 297; onveranderd 277. Aandelenomzet 2.690.000; obligatie-omzet $ 3.131.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	163 3/4
Anaconda	34 1/2
Bethlehem Steel	57
Dupont de Nemours	116 1/4
General Electric	160 7/8
General Motors	65 5/8
Int. Tel. and Tel.	16 1/8
Shell Oil	91
Standard Oil of New Jersey	80 3/4
U.S. Steel	42 3/8

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Op avontuur in de muziek
5.50 Gramophoonplatenprogramma.
6.05 Cumpleaños Feliz
6.15 Dinermuziek
6.45 Nieuwsbulletin
6.55 Voor het slapen gaan
7.00 Boletin di noticia.
7.30 Wat de handel biedt
8.00 News in English
8.30 Philip's Cavalcade of Music
9.00 Londens Studio Concert
9.30 Nederland zoals het reilt
9.45 Dans muziek
10.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER

7.00 Met de jarigen in de lucht.
7.10 Verkeerswenken
7.20 Nieuws (in het Papiament)
7.25 Nieuws (in het Nederlands)
7.30 Hoorspel „El Gato"
7.45 Dansmuziek afgew. met reclame
8.15 Wij vliegen en landen op....
9.00 Gevarieerde programma
10.00 Sluiting.

P.C.J.

7.00 Nieuws
7.17 Platennieuws uit Amerika.
7.30 Nederlands Kroniek
7.42 De kleine Zaal.
8.00 Voor de vrouw
8.10 Persoverzicht.
8.20 Voor de West o.a. met Zuid-America in het nieuws
8.50 Lijdensmeditatie, door Pater J. Mijnsbergen
8.58 Sluiting

AGENDA

WEST-END

„Jungle Jim in the forbidden land"

CINELANDIA

„EL"

ROXY

„To have and have not"

CHOBOLOBO:

Dans en Dinner.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door Botica Popular, Columbusstraat 15, tel. 1269 en Botica Americana Breedestraat 159 (O.) tel 3636

WIT-GELE KRUIS

De Nachtdienst woord waargenomen door Zuster Veeris, Sta. Rosaweg 155 tel. 5006

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
R. H. Helweg tel. 2038

Personeel afdeling.

Van Zat. 27 Maart 12.00 t.m. Zat 3 April 12.00 E. C. de Haseth (stad) tel. 3179.

B.g.g nadere inlichtingen bij M B Lansink tel. 4384 of 2400

Materialen Afdeling:

E. A. Wegman, Paralelweg 7, J. D. tel. 4446

C. S. M.

Rederij:

T. Dekker tel. 2227

Scheepsagentschap:

08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 1800 — 1900 en van 23.00 — 08.00
G.H. van Leeuwen tel. 2054

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; en van 1.00 — 7.30 P Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO

„Shane"

Toegang boven de 18 jaar

HET DEFTIGE PLEIN

door

Lou[illegible] Andrews Kent

20)

Vóórdat het [illegible] voorgelezen werd had niemand aandacht voor haar gehad. Zelfs Peter Lobanov, die een paar dagen tevoren nog zo aardig voor haar was, had haar ternauwernood aangekeken. Hij was als een slaperig katje achter zijn moeder aan naar binnen komen sukkelen, en had een hele tijd alleen maar naar buiten zitten kijken, misschien wel om een nieuw, opzienbarend schilderij uit te denken.

Alleen Singleton was aardig tegen haar, en niet alleen om dat millioen.

Het was misschien beter geweest, eenvoudiger, gemakkelijker, als zij dat millioen niet had geërfd. Zij wist tóch niet wat zij er mee moest beginnen, en het zou haar moeite kosten om die mannen op een afstand te houden. Het was nog waar ook wat Eben zei: zij was een onervaren meisje en moest bescherming hebben. Het was niet eens verstandig van oom Nicholas om haar al dat geld zo maar na te laten, al was zij dan ook de enige die hij het gunde.

Jammer, dat die Nick Joceleyn er niet óók bij was, dacht zij honend, dan was er nog een meer geweest die achter haar aan kon zitten. Gelukkig dat hij in China zat. Burwell mocht zeggen wat hij wilde. Een andere vraag was natuurlijk, of hij haar nog zou herkennen — toen hij haar zag was zij nog zo sprietig, en toen had zij haar haren in vlechtjes. En hij was groot en had lachende ogen. Maar gelukkig dat hij er niet was....

De tranen vloeiden weer heviger, maar haar gedachten werden vager. Bertha Wilbur — dacht zij — zou die niet een tijdje hier kunnen komen? Een gezond, vriendelijk mens, waar ze mee zou kunnen praten en die desnoods nog van harte een beetje met haar mee zou huilen.... Het zou nog meer voordelen hebben. Er zouden misschien mensen zijn die het onbehoorlijk vonden dat zij, een rijk meisje, alleen in een groot huis woonde, zonder iemand die op een chaperonne leek. Hanna, Minna en Sarah konden moeilijk voor chaperonnes doorgaan.

Maar Bertha zou niet kunnen komen, al zou ze het willen. Wie zou dan op de winkel moeten passen? Wie zou de kippen moeten verzorgen en koekjes moeten bakken voor de ouderavonden van de school, en Wilbur's overhemd wassen en in het koor zingen en de post sorteren? Er zou een heel leger van talenten nodig zijn om Bertha in East Alcott te vervangen....

Dus zij moest verder zonder Bertha. Zij móést. Haar vader zou willen dat zij flink was, en Nicholas Joceleyn zou haar misschien met medelijden, maar zeker ook met afkeuring aankijken als hij zag hoe zwak en ellendig zij zich nu voelde. Zij mocht niet om hèm schreien. En hij had goed voor haar willen zijn. Een chaperonne was ook helemaal niet nodig.... er kon ten slotte niet veel kwaads van haar verteld worden, en de tantes aan de overkant zouden haar genoeg bewaken....

Toch was het nog met een snik dat zij in slaap viel.

Maar de volgende ochtend scheen de zon en het huis was stil en vredig, zoals altijd. Diana voelde zich fris en uitgerust toen zij opstond, en zij had de moed die nodig was om met haar nieuw leven te beginnen.

Zij begon in alle kamers het porselein af te stoffen, heel voorzichtig, zoals Nicholas Joceleyn dat wilde, en ze zette de stukken weer neer op de plaatsen die hij ze gegeven had. Later zou dat catalogiseren en classificeren nog wel komen — eerst moest alles nog maar blijven zoals het was.

Het drong niet tot haar door dat alles wat zij zag en aanraakte nu haar eigendom was — het was voor haar nog altijd Nicholas Joceleyn's huis, alleen was zij er nu de huisvrouw geworden.

En in die waardigheid daalde zij ook naar de keuken af. Een goede huisvrouw, zelfs al heeft ze een millioen, bespreekt met de keukenmeid wat er gegeten moet worden. Het kon Diana niet veel schelen wat er gegeten moest worden, maar toen Hannah lamsvlees, aardappelen en kroten, met tapiocapudding toe voorstelde, protesteerde zij.

Het was voor het eerst sinds zij hier over de drempel kwam, dat Hannah verantwoording af moest leggen over het menu dat zij dacht op te stellen, en dat feit versluierde haar blik, versomberde haar stem en doodde haar fantasie.

„Het is een heel fatsoenlijk maal," sputterde zij.

„Zeker, Hannah," knikte Diana liefjes, „heel fatsoenlijk, maar een gewoon biefstukje met doperwtjes is ook best. En dan zou je zo'n critoen-vla toe kunnen maken, dat kan je zo goed."

Zelfs de lof die de laatste woorden bevatten was niet in staat Hannah op te vrolijken.

„Biefstuk is duur," mompelde zij, „en dorperwtjes in deze tijd van het jaar...."

„Ze zijn er toch wel?"

„Ja, ze zijn er. En er zijn mensen die ze eten." Naar Hannah's toon te oordelen waren het geen fatsoenlijke mensen die nu dorperwtjes aten."

„Laten wij het dan ook eens doen."

„U moet het maar zeggen. Maar een citroenvla is veel te zwaar na zo'n maal. Ik dacht dat een tapioca-pudding...."

Diana voelde dat zij, als zij nu toegaf, voor altijd toegegeven zou hebben.

„Citroen-vla, Hannah. Alleen maar voor de verandering."

„Dán zal ik moeten zien dat ik aan citroenen kom," zuchtte zij, zó wanhopig alsof citroenen alleen maar te krijgen waren door naar Sicilië te zwemmen en ze daar van de bomen te plukken.

„Ik zal ze voor je gaan halen," beloofde Diana, „onmiddellijk" — en ze ging de keuken uit.

„Citroen-vla," mompelde zij. „En dat één dag na de begrafenis. Het is haast niet fatsoenlijk. Er zullen nog rare dingen gebeuren in dit huis. Let op mijn woorden, dat loopt nooit goed af."

Het keukenhulpje sperde haar grote, grijze ogen nog verder open, terwijl zij een verrukkelijke rilling langs haar ruggegraat voelde glijden. Het leven hier op het Paul Revere-plein had haar tot nu toe niet gegeven wat films en goede lectuur haar van het leven in het algemeen hadden doen verwachten; maar als zij haar tante Hannah kon geloven zouden er nu toch van die opwindende dingen gaan gebeuren, die je mocht verwachten als je nu toch eenmaal in Amerika woonde.

„Wat bedoelt u, tante?" vroeg zij hoopvol. „Komen er gangsters? Of iets met vergif?"

„Niks er van," zei haar tante, op een toon die deed veronderstellen dat gangsters en vergif maar heel onschuldige dingen waren. „'t Is veel erger als een vrouw-alleen het te zeggen krijgt in een huis."

„Maar ik denk...." begon Bridget.

„Jij hoeft niet te denken. Daar word je hier niet voor betaald. Neem liever meel en ga het vier keer ziften."

„Moet ik de vla maken?"

„Nee, Bridget. We moeten geen vla met klontjes hebben. We maken een vla van vlokken, en dan zo dat de sneeuwvlokken zich voor zichzelf moeten gaan schamen."

„Dat begrijp ik niet," bekende Bridget. „Als u miss Diana nou niet mag lijden...."

„Wie zei dat? Ik zei alleen maar dat het verkeerd is dat zij hier alles te vertellen krijgt."

„En u zei gisteren nog dat u blij was dat zij hier de baas werd en niet die prinses met haar lange neus."

Hannah dacht er niet aan om te erkennen, dat zij vriendelijke gevoelens koesterde voor wie dan ook, en nam haar toevlucht tot die beproefde methode die de oudere generatie altijd toe kan passen.

„Je bent nog te jong om dat te begrijpen," sprak zij. „Geef me de boter, en hinder me niet. Wie een goede vla wil maken moet rust hebben."

Toen Diana, met een zak citroenen in haar hand, terug kwam op het Paul Revere-plein, ontmoette zij daar een slanke, zwarte gestalte, die fraai opgesierd was met een karmijn sjaaltje en een paar Russische wolfshonden.

Prinses Lobanov, die deze ochtend in een stemming van Russische melancholie verkeerde, gaf haar nichtje een droevige, zachte glimlach. Daarna wikkelde zij de rode riem steviger om haar hand, en sprak tot haar metgezellen: „Rustig, Boris. Kalm, Sacha." Daar voegde zij dan nog een paar woorden aan toe die misschien wel Russisch waren, maar de honden trokken zich er niets van aan en bleven aan de riem rukken om bij het standbeeld van Paul Revere te komen. Misschien verstonden zij niet eens Russisch, dacht Diana, want zij zagen er nu niet al te intelligent uit.

„Dan zal ik je een tik moeten geven, mijn kleine witte engeltjes."

De prinses haalde het uiteinde van de rode zweep, die aan haar pols hing, over de smalle schouders van de honden; die taal schenen zij beter te verstaan, want nu stonden zij stil, terwijl zij nog verlangende blikken wierpen op het standbeeld achter het ijzeren hek. Het plantsoen zag er in hun ogen misschien wel uit als een ijzige Siberische woestenij, en het paard van Paul Revere kon wel voor een wolf doorgaan. Het leek tenminste niets minder op een wolf dan alle andere dingen die zij hier konden ontmoeten. Op het Paul Revere-plein is heel weinig gelegenheid voor een aardige wolvenjacht.

„Het is heerlijk," zei de prinses, terwijl zij haar Russische glimlach weer opzette, „om iets zo jeugdigs, zo vrolijks op deze grauwe ochtend te ontmoeten. O — ik weet dat de zon nu weer schijnt, na de storm," voegde zij er aan toe, toen zij zag dat Diana verbaasd haar wenkbrauw optrok, „maar ik bedoel niet zozeer het uiterlijke. Het is grauw in onze harten. Soms maakt zich van mij een gevoel meester van een dreigende oneindigheid, een verschrikkelijke kracht die onafhankelijk is van onze gewone wereld...."

Ze klemde haar hand stevig om Diana's arm en liep verder langs het trottoir, terwijl zij met een donkere, geheimzinnige blik over de rivier staarde. De honden trokken vooruit en de prinses ging sneller lopen. Aangezien zij Diana niet losliet, moest ook die harder gaan lopen, en al heel vlug stonden zij aan de rivieroever, waar Diana helemaal niet heen had willen gaan.

„Straks moeten we nog rennen," dacht Diana, „en dan zal mijn haar losgaan en achter mij aan slieren, en de zak met citroenen zal open springen, en de citroenen zullen over de straat rollen...."

Maar de prinses kalmeerde de honden met een zwiep van de rode zweep. Zij keken uit over de rivier. Daar staken grillige vingers van ijs op tegen de staalblauwe hemel, en er vlogen of zweefden of stonden meeuwen.

„Een meeuw te zijn.... vrij te zijn...." mompelde de prinses. „Ken je dat gevoel — dat verlangen om vleugels te hebben?"

Diana zei dat ze het kende, en probeerde haar arm los te krijgen — — maar de beweging waarmee ze dat probeerde was te beleefd en had dus geen ander resultaat dan dat de prinses haar hand wat vaster knelde.

„Wij zullen goede vrienden worden, jij en ik," kondigde zij aan. „Ik houd van de jeugd. Ik begrijp die herhevende ontevredenheid van de jeugd. Ik ken — wie zou het beter kennen dan ik? — dat vergeefse slaan van de vleugels tegen de kooi. Je vleugels uitslaan en de schepen achter je verbranden," zuchtte zij, een paar beeldspraken enigszins verwarrend, „zoeken naar het einde van de regenboog.... dat is de jeugd."

Zij gaf deze omschrijving van het begrip jeugd met zo'n druk van scherpe vingers in Diana's arm, dat het Diana enige moeite kostte om rustig te zeggen: „Het is best mogelijk dat sommige jonge mensen zo zijn, maar ik ben bang dat ik maar heel ouderwets en gewoon ben, tante Sophia; ik heb ten minste niet zulke belangwekkende denkbeelden en gevoelens."

De prinses lachte even.

„Ik kan het anders bijna niet gewoon en ouderwets van je vinden, Diana, om daar alleen te blijven wonen in dat huis, dat nu, geloof ik, van jou is. Gewone, ouderwetse meisjes zouden dat niet doen, zonder chaperonne. Maar het laat jou natuurlijk onverschillig wat de mensen daarvan kunnen denken — zo is de jeugd, zo als ik al zei." Haar stem verloor nu de romantische klank en nam een lieflijke toon aan toen zij voortging: „Ik wil je niet becritiseren, lieve Diana. Ik weet wel dat je rein en zuiver leeft maar werkelijk — het is toch beter als je een oudere vriendin uitnodigt om bij je te komen wonen. Je weet hoe de mensen zijn — ze denken immers altijd het slechte. Of.... of.... wat dom van me om daar niet eerder aan te denken; kom maar bij mij wonen. Je zult bij mij alle gastvrijheid vinden die je maar wensen kunt, en ik zal je helemaal vrij laten, want ik kén immers de jeugd. Neen, mijn kind — je hoeft me niet te antwoorden, je kunt tóch niet neen zeggen. Dat is dus afgesproken, hé? Vanavond staat je kamer voor je klaar."